

MERIDIAN SOUTHERN BAPTIST CHURCH

HỘI-THÁNH TIN-LÀNH BÁP-TÍT VIỆT-NAM

660 S. Third St., El Cajon, CA 92019

Phone: (619) 444-1106 • Fax: (619) 444-1499

Mục-Sứ PHẠM THẠNH BÌNH, Pastor

ANH SÁNG

THE LIGHT

SỐ 713

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tôi,
ÁNH SÁNG cho đường lối tôi"

Thi Thiên 119:105

March 7th 2021. Vol. 46. No. 3

SỐ 713 * Chúa Nhật, ngày 7 tháng 3 năm 2021

XANH

Chúng ta đang ở trong mùa xuân Tân Sửu. Đặc điểm của Xuân là Xuân Xanh và Xuân Sanh. Tháng này chúng ta luận về Xuân Xanh.

Màu xanh nổi bật trong mùa xuân, chẳng những cây cối xanh tươi, và hầu hết mọi thứ trong vũ-trụ và con người cũng ảnh-hưởng đến màu xanh.

Bài hát **Bến Xuân Xanh** của Dương-Thịệu-Tước có đoạn điệp từ "khách du xuân":

Đây khách du xuân lòng băng-khuàng
Say nhạc xuân nồng-nàn
Nghiêng nghiêng lượn sóng vờn vờn
Hồn thanh xuân tìm theo thuyền mơ,
Êm-êm lướt trên sông xuân
Này đây bến xuân đầy tình thơ
Chơi-vơi mây nước mênh-mang
Nguồn thơ xuân triền-miền lai láng
Lãng-lãng nhạc lắng du dương
Tình ngày xuân đầy hương.

"Khách du xuân" với "hồn thanh xuân" lắng nghe trong không gian là "say nhạc xuân nồng-nàn", này "thơ xuân triền miền lai láng" với "tình ngày xuân đầy hương", nói lên hết cảm-xúc "xanh" trong mùa xuân.

Nguyễn-Bính khẳng định "xuân" chỉ tuổi con người. Nhưng Xuân-Diệu lại thấy "Hỡi xuân hồng ta muốn cắn vào ngươi". Nguyễn-Hữu lại thấy "Mùa xuân - tìm tìm buồn tênh / Gió lay tìm rung rí đây tóc tôi".

Người Việt mình dùng "xuân" chỉ tuổi con người. "Thanh xuân" là tuổi trẻ, tuổi 16 là "Xuân xanh nay độ trắng tròn lè" (Nguyễn-thị-Lộ). Tố-Hữu nhận ra mình "Bảy mươi chín tuổi xuân trong sáng / Vào cuộc trường sinh, nhẹ cánh bay", chỉ vì "lòng xuân phơi-phới, chén xuân tàng-tàng" (truyện Kiều, Nguyễn-Du).

Ngày nay nhiều được thảo được quảng-cáo "chống lão hóa" để "kéo dài tuổi xuân". Nhớ lại thời xa xưa, có nhà báo viết về Giáo-sư Trần-văn-Khê lúc ông mới 78 tuổi, là "một ông già dễ thương". Ông Khai-Trí viết thư cụ-nự, cho rằng chẳng có "già" mà lúc nào cũng trẻ như vậy: "Từ 20 đến 30 tuổi, người ta còn quá trẻ! 30 đến 40 là đang trẻ, 40 đến 50 hãy còn trẻ, 50 đến 60 là trẻ không ngờ, 60 đến 70 trẻ lại-lung và trên 70 là trẻ vĩnh-viễn! Có chi là già đâu?"

André Maurois đã viết: "Kỳ lạ thay cái tuổi già! Không ai nghĩ mình sẽ già, già đến với ta từ-từ nên khó nhận biết." Thật vậy, nhiều lúc chúng ta tự vấn: mình già thật sao?

Một số Cơ-đốc nhân cao niên chẳng bao giờ nghĩ mình già, vì lời Kinh-Thánh khẳng định:

"Đầu đến tuổi già bạc, họ sẽ còn sanh bông trái,
Được thanh-mậu và xanh tươi" (Thi-Thiên 90:5).

Cơ-đốc nhân là người công-chính của Đức Chúa Trời nên "người công-chính được xanh tươi như lá cây" (Châm-ngôn 11:28).

Cơ-đốc nhân "như cây trồng nơi bờ suối, đâm rễ theo dòng nước chảy; ngộ khi trời nắng, chẳng hề sợ-hãi, mà là cứ xanh tươi" (Giê-rê-mi 17:8).

Ngày 16 tháng 3 năm nay tôi tròn 86 tuổi, vẫn cảm thấy "cứ xanh tươi" vì có Đức Chúa Trời là "Cha chúng tôi ở trên trời" (Ma-thi-ơ 6:9), Đấng phán cùng người thuộc về Ngài: "Đừng sợ, vì ta ở với ngươi; chớ

kinh-khiếp, vì ta là Đức Chúa Trời ngươi; phải, ta sẽ giúp-đỡ ngươi, lấy tay hữu công-chính ta mà nâng-đỡ ngươi" (Ê-sai 41:10).

Cơ-đốc nhân chân-chính luôn "xanh tươi" vì "tin" lời Chúa phán: "Đừng sợ, vì ta ở với ngươi; chớ kinh-khiếp, vì ta là Đức Chúa Trời ngươi". Chúa Jê-sus phán: "Ta thường ở cùng các ngươi luôn cho đến tận-thế" (Ma-thi-ơ 28:20).

Cơ-đốc nhân không còn biết "sợ" hay "kinh-khiếp" trong nghịch cảnh, hoạn-nạn thuộc loại "điếc không sợ súng", song vì "tin" chắc Chúa đang ở với mình như thực-nghiệm của vua Đa-vít:

"Dầu khi tôi đi trong trùng bóng chết,
Tôi sẽ chẳng sợ tai-họa nào; vì Chúa ở cùng tôi"

Thi-Thiên 23:4

Chúa Jê-sus phán: "Đừng sợ, chỉ tin mà thôi" (Mác 5:36). Tôi đã viết 10 cuốn **Jê-sus - Cứu Chúa Tôi** để bày tỏ niềm "tin" nơi Chúa với sự hiểu-biết, chớ không phải tin đại, hay mê tín.

Cơ-đốc nhân không "sợ" hay "kinh-khiếp" vì được Chúa xác định: "Vi ta là Đức Chúa Trời ngươi". Nhiều Cơ-đốc nhân vẫn "sợ" hay "kinh-khiếp" vì "tin" Đức Chúa Trời, "tin" Chúa Jê-sus cách phổ thông, song không "tin" cách sô-hữu, là biết "tôn Đấng Christ là Chúa, làm thánh trong lòng mình" (I Phi-e-rơ 3:15), Khẳng định "Ngài là Chúa tôi" (Phi-líp 3:8).

Cơ-đốc nhân chân chính chẳng những không "sợ" hay "kinh-khiếp", mà còn vững-vàng trong mọi cảnh ngộ vì "tin" lời Ngài phán: "phải, ta sẽ giúp-đỡ ngươi".

Theo tâm-lý học, nhận sự "giúp-đỡ" của ai là chứng-tỏ mình yếu hay thiếu kém. Nhiều "anh-hùng" chỉ mong "giúp-đỡ" người khác và từ-chối người khác "giúp-đỡ" mình. Rất tiếc, nhiều Cơ-đốc nhân không cần sự "giúp-đỡ" của ai và cả của Chúa vì nghĩ mình "ngon lành", đầy-đủ trong mọi sự.

Tôi luôn cần sự "giúp-đỡ" của mọi người, song có những điều chỉ có Chúa mới có thể "giúp-đỡ". Chính nhờ sự "giúp-đỡ" của Chúa mà tôi lúc nào cũng cảm thấy "xanh". Chẳng những "xanh" mà còn "xanh tươi".

Biết bao người ở tuổi "thanh xuân" mà không "tươi". "Tươi" là "lá nó cũng chẳng tàn héo" (Thi-Thiên 1:3). Biết bao "lá" vẫn "xanh" mà "tàn héo" vì thiếu sức sống.

Chúng ta không mong "hồi xuân" nhưng mong "thanh xuân" - "xuân xanh" và luôn "xanh tươi".

"Tươi" của Cơ-đốc nhân là "bình-an" trong mọi hoàn-cảnh, vì có siêu "bình-an" của Chúa Jê-sus ban cho như lời Ngài phán: "Ta để lại sự bình-an ta cho các ngươi; ta ban sự bình-an ta cho các ngươi; ta cho các ngươi sự bình-an chẳng phải như thế-gian cho. Lòng các ngươi chớ hề bối-rối và đừng sợ hãi" (Giăng 14:27). "Bình-an" của Chúa thuộc loại siêu vì "sự bình-an của Đấng Christ cai-trị trong lòng anh em" (Cô-lô-se 3:15), bởi sự "cai-trị" này mà "lòng" không còn "bất an", lúc nào cũng "bình-an" nên "tươi".

Cơ-đốc nhân không "chúc" bình-an, nhưng "cầu sự bình-an với mọi người" (Ê-phê-rơ 12:14), vì "sự bình-an ban cho bởi Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và bởi

Đức Chúa Jê-sus-Christ, Chúa chúng ta" (Tít 1:4). Vì có đó, Co-đốc nhân không cần "tình tâm" để "an tâm" như nhiều tôn-giáo quy-định.

Chính Chúa Jê-sus có biệt danh là "Chúa Bình-An" (Ê-sai 9:5). Tôi đã luận đến biệt danh này trong cuốn sách **Chúa Jê-sus phán: Ta Là ...** xuất bản vào tháng 1 năm 1993 với số lượng 2,000 cuốn, luận đến 31 biệt danh của Chúa Jê-sus. Phần **Chúa Bình-An** từ trang 107 đến trang 119.

Co-đốc nhân luôn nhớ quy-luật: "Sự công-chính và sự bình-an đã hôn nhau" (Thi-thiên 85-10). Thiếu "công-chính" là thiếu "bình-an".

Co-đốc nhân biết "tôn Đấng Christ, là Chúa, làm thánh trong lòng mình" (1 Phi-e-rơ 3:15) là cả đời "xanh tươi".

Một số Co-đốc nhân là "lá" vẫn "xanh" mà không "tươi" vì "tàn héo". Biểu lộ "tàn héo" là hay than-thở, nội tâm sầu não.

"Tươi" là Co-đốc nhân đầy sức sống, vì chính Chúa "là sức mạnh của tôi, lời ca-tụng của tôi" (Ê-sai 12:2), nên Co-đốc nhân "rất vui-mừng trong Chúa" (Phi-líp 4:10), "vui-mừng" là "tươi". Biểu lộ "vui-mừng" là "tươi cười" trong lời "hát xướng".

"Trọn đời sống tôi (xanh tươi) sẽ ngợi-khen Đức Giê-hô-va;

Hễ tôi còn sống chừng nào tôi sẽ hát xướng cho Đức Chúa Trời tôi chừng này" (Thi-thiên 146:2)

Lái xe lưu-thông trên đường, gặp "đèn xanh" là tới luôn. Từ "bật đèn xanh" ngày nay rất thông-dụng trong nhiều lãnh vực. Trên đường tình, tình nhân cũng dùng nhiều phương cách "bật đèn xanh" ra hiệu cho tình nhân tiến tới. Trong công việc, cấp trên cũng có cách "bật đèn xanh" cho nhân viên tiến tới. Trong chế-độ cộng-sản ở quê nhà, nhân viên thi-hành chức-vụ được cấp trên "bật đèn xanh" là cho phép nhận "hối lộ".

Trên bước đường hầu-việc Chúa, đèn "xanh" giúp tôi "thông suốt" qua những chận đường khó-khăn hay đầy trở ngại. Chính lời Kinh-Thánh là "đèn xanh" làm tôi không thể dừng bước. "Đèn xanh" là "Chúa đã mở lối trong biển và đường vượt qua dòng nước mạnh" (Ê-sai 43:16); đôi khi tôi cũng gặp đèn "đỏ", ngưng lại chút đỉnh, tạm thời, lại thấy "xanh" ngay là tiến bước.

Tôi Thanh-Bình, quyết-định giữ Thanh-Xuân với Xuân Tươi Thắm. "Ấy cũng là vì đó mà tôi làm việc, nhờ sức Ngài giúp-đỡ mà chiến-đấu, là sức hành động cách có quyền trong tôi" (Cô-lô-se 1:29).

Mong mỗi chúng ta đều "xanh tươi" trong mùa Xuân.

PHƯƠNG DANH ĐỘC GIẢ ỦNG-HỘ ÁNH-SÁNG

- ÔB. MS. Lê-Chí-Hiếu - Greensboro, NC 20\$00
- Cô Mỹ-Thanh - San Jose, CA 130\$00
- Bà Hà-Thanh-Lan - Olympia, WA 30\$00
- Cô Phan-Thanh-Linh - Lakeside, CA 200\$00
- ... Minh-Khang - Costa Mesa, CA 100\$00

CHÂN THÀNH CẢM-ƠN QUÝ VỊ

* Mỗi tháng tiền bưu-phí gửi Ánh-Sáng trên 1,000\$00

**PHƯỚC, PHƯỚC LẮM
TA LÀ NGƯỜI CÓ CHÚA**

"Ta sẽ khiến kẻ mù đi trên con đường mình không thuộc, dắt họ bởi các nẻo chẳng quen, ta sẽ đổi bóng tối trước mặt họ ra ánh-sáng, nơi cong-queo ra ngay thẳng. Thật ta sẽ làm các sự đó, và không lia bỏ chúng nó đâu. (Ê-sai 42:16).

Giờ phút sau ... có chuyện gì? Ai biết?
Hoặc chuyện vui, hoặc chuyện chẳng vui lòng
Nhưng bất ngờ thường vẫn xảy ra luôn
Không ai biết! Như người mù ... không biết!
Đường trước mặt, đường gập-ghenh mờ mịt
Đường cong queo, đường lạ ... đường mình đi
Đi là đi, chẳng đoán được ... gặp gì
Không ai biết! Như người mù ... không biết!
Ngày mai ư? Mai thế nào? Có đẹp?
Có mặt trời, có rục-rỡ ... ngàn hoa?
Có bình-yên, có tiếng hát ... ngàn nga?
Không ai biết! Như người mù ... không biết!
Như người mù ... trên con đường không thuộc
Như người mù ... trên những nẻo chẳng quen
Như người mù ... trong bóng tối đêm đen
Không ai biết! Như người mù ... không biết!

Cảm ơn Chúa, Chúa đã cho ta biết!
Đường không quen có tay Chúa dắt đi
Giữa đêm đen có ánh-sáng diệu-kỳ
Phước, phước lắm! Ta là người có Chúa!

Tùng-Lưu

**Vài Cảm-Nghĩ khi đọc
HỌC NƠI TRƯỜNG-ĐỜI III**

* Mục-sư Võ-Xuân-Sinh - Lakewood, CA
Đi một ngày đàng học một sàng khôn. Tục-ngữ Việt Nam. Luôn có cái gì mới cho ta học. G.H.Show.
Tôi mượn ý câu này và thầm nghĩ "luôn có cái gì mới cho ta học". Qua gần 400 trang trong **Học Nơi Trường Đời III**, tôi tập chú vào từng trang sách, thấy rõ tâm-tình của Mục-sư - nhờ đã sống, đã từng nếm trải "hương-vị đời" nên đã ghi lại bao nhiêu những điều giá-trị thiết-thực, bổ ích cho mọi người, bất kể là ở giai-cấp nào của xã-hội. Theo ý tôi, mọi người nên đọc, nên học. Cần có học nơi Trường Đời, mới sống xứng đáng cho đời, cho người. Chỉ đến ngày xuôi tay, nhắm mắt, từ già đời mới hết học. Đọc và Học vô cùng cần-thiết - cần như thực phẩm tinh-thần không kém gì lương-thực cho thân-xác. Tạ ơn Đức Chúa Trời vẫn còn dùng ngòi bút của Mục-sư để đem cho đời "món ngon, tươi mới bổ ích". Thân kính trong Chúa Yêu Quý Jê-sus.

* Bà Quà Phụ Mục-sư Phan-Văn-Phen - Bothell, WA
Tôi đang đọc sách **Học Nơi Trường Đời III** của Mục-sư. Mỗi lần nhận được sách của Mục-sư là biết Mục-sư vẫn còn "dùng được", mỗi đầu chiếc xe này đã chạy trên đường đời qua 85 năm rồi, dĩ nhiên! Đôi lúc cũng rục-rịch cái này, hư-hỏng cái nọ cho nên cần được "tune up" để chạy tiếp. Hơn nữa Mục-sư còn "mắc nợ" trả chưa hết nên Chúa "bonus" thêm cho Mục-sư dài-dài. Tôi gửi check 120\$00, xin Mục-sư gửi tặng sách này đến 4 người sau đây ...

* Quý vị muốn nhận sách **HỌC NƠI TRƯỜNG ĐỜI III**, xin gọi tên và địa chỉ vào điện thoại của tôi: 619. 743-2284. Tôi sẽ gửi sách đến Quý Vị. Nếu có thể Quý Vị yểm-trợ 20\$00 để có tiền in sách tiếp. Cảm-on!

**4 Điều
THƯỢNG ĐẾ
Muốn Bạn
Cần Biết**

Nhu Cầu và Sự Bất Lực của Bạn	Sự Ban Cho và Lời Hứa của Thượng Đế
"Vi mọi người đều phạm tội, không đáng hưởng vinh hiển của Thượng Đế." "Vi tiên công của tôi lỗi là sự chết." "Linh hồn nào phạm tội, linh hồn đó sẽ chết." (KT. Rô-ma 3:23, 6:23, Ê-xê-chi-ên 18:4)	"Khi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta." "Vi Chúa Cứu Thế đã chết cho tội lỗi một lần duy đủ cả ... để đem anh chị em đến với Thượng Đế." (KT. Rô-ma 5:8; 1 Phi-e-rơ 3:18)
"Vi không ai như tuân theo luật pháp mà được hóa thuận lại với Thượng Đế cả." "Nhờ ân sủng, anh chị em được cứu rồi ... không phải do công đức." (KT. Rô-ma 3:20; Ê-phê-sô 2:8-9)	"Hãy ăn năn và tin nhận Phúc Âm." "Hãy tin Chúa Giê-su, thì ông và cả gia đình ông sẽ được cứu." (KT. Mác 1:15; Công-vụ 16:31)

Sự sống vĩnh cửu là nhìn biết Cha, Thượng Đế chân thật duy nhất và nhận biết Chúa Cứu Thế Giê-su là Đấng Cha sai đến. (Giăng 17:3)

HỘI THÁNH BÁP-TÍT VIỆT NAM SALVATION
2510 N. GLENBROOK DR, GARLAND, TX 75040
INFO@SALVATIONVBC.ORG
SALVATIONVBC.ORG | FB: /SALVATIONVBC